

RAPPIOTILA UHKAA

Yhä useammin tapaa tietoja ja kuulee arveluja, epäilyksiä, huhuja uhkaavasta katastrofista. Kapitalistien lehdet pelottelevat, huutavat suu vaahdossa bolshevikkeja vastaan, keikaroivat Kutlerin anonyymeillä viittauksilla: „eräs” tehdas, „muutamat” tehtaat, „muuan” laitos y.m.s. Kummallista menettelyä, ihmeellisiä „todisteita”... miksi ei voitaisi *nimetä* tiettyä tehdasta? Miksi ei voitaisi antaa niin lukijakunnalle *kuin työläisillekin* mahdollisuutta tarkistaa noita huhuja, joiden tarkoituksena on aiheuttaa levottomuutta?

Herrojen kapitalistien luulisi helposti käsittävän, että he saattavat itsensä vain naurunalaisiksi, kun eivät esitä tarkkoja tietoja tarkoin osoitetuista tuotantolaitoksista. Tehän olette hallitus, herrat kapitalistit, teillä on 10 ministeriä 16:sta, te olette vastuussa ja te määräätte asioista. Eikö se ole naurettavaa, kun asioista määräilevät miehet, joilla on hallituksessa enemmistö, rajoittuvat Kutlerin anonyymeihin viittailuihin, peläten esiintyä julkisesti ja suoraan, yrittäen vierittää vastuun muille puolueille, jotka eivät ole vallan ruorissa?

Pikkuporvarillisten puolueiden, narodnikkien ja menševikkien, lehdet myös valittavat, mutta hieman toisessa sävyssä, ne eivät syytä niinkään paljon hirveitä bolshevikkeja (vaikka ne eivät ilman sitä tietenkään tule toimeen) kuin latelevat hurskaita toivomuksia yhden toisensa jälkeen. „Izvestija”, jonka toimitus on kahden yllä mainitun puolueen liittoutuman käsissä, on tässä suhteessa varsin kuvaava. Lehden 63. numerossa toukokuun 11 p:nä on julkaistu kaksi sisällöltään samanluontoista artikkelia, joiden

aiheena on taistelu taloudellista rappiotilaa vastaan. Toinen niistä on otsikoitu äärettömän... kuinka sen nyt lievemmin sanoisi?... äärettömän varomattomasti (niin kuin narodnikkien ja menshevikkien meno imperialistien ministeristöönkin oli yleensä „varomatonta”) — „Mitä Väliaikainen hallitus haluaa?” Sen otsikoksi olisi sopinut paremminkin: „Mitä Väliaikainen hallitus *ei* halua ja mitä se lupaa?”

Toinen artikkeleista on „työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean talousosaston päätöslauselma”. Tässä siitä eräitä lainauksia, joista käy parhaiten ilmi sen sisältö:

„Useilla teollisuuden aloilla on koittanut aika saattaa voimaan valtion kauppamonopoli (vilja, liha, suola, nahka), toisilla aloilla ovat kypsyneet edellytykset valtion säännöstelemien trustien muodostamista varten (hiilen-, naftan-, metallin-, sokerin-, paperintuotanto) ja vihdoin miltei kaikilla teollisuuden aloilla nykyolot vaativat, että valtio esiintyy säännöstelijänä raaka-aineiden ja valmistettujen tuotteiden jaossa sekä myös hintojen vakauttamisessa... Samanaikaisesti tämän kanssa tulee saattaa valtiollis-yhteiskunnallisen vallan valvonnan alaiseksi kaikki luottolaitokset taistelun käymiseksi sitä keinottelua vastaan, jota harjoitetaan valtion säännöstelyn alaisilla tavaroilla... Samalla pitää... ryhtyä mitä päättäväisimpiin toimenpiteisiin taistelun käymiseksi loiseläjiä vastaan saattaen voimaan jopa työvelvollisuudenkin... Maa on jo katastrofitilassa, ja pelastaa sen voivat siitä vain *valtiovallan johtaman* kansan luovat voimanponnistukset, valtiovallan, joka on tietoisesti ottanut suorittaakseen” (hm... hm...!?) „sodan ja tsaristisen järjestelmän hävittämän maan suurenmoisen pelastamistehtävän”.

Ohjelma on erinomainen, kun ei oteta huomioon viimeistä alleviivaamistamme sanoista alkavaa fraasia, jossa aito poroporvarillisen herkkäuskoisesti „asetetaan” kapitalisteille tehtäviä, joita he eivät voi täyttää. Siinä on sekä valvonta että trustien valtiollistaminen, taistelu keinottelua vastaan sekä työvelvollisuus — hyvänen aika, mutta missä suhteessa tämä sitten eroaa „hirveästä” bolshevismista? mitä muuta „hirveät” bolshevikit ovat halunneet?

Juuri tämä onkin tärkeintä, juuri tämä onkin oleellista, juuri tätä eivät kaikenkarvaiset pikkuporvarit ja filisterit haluakaan millään käsittää: *täytyy* tunnustaa „hirveän” bolshevismien ohjelma, sillä ei voi olla muuta ohjelmaa, joka pelastaisi todella uhkaavalta, todella kauhealta romahdukselta, *mutta...* mutta kapitalistit „tunnustavat” tämän ohjelman (ks. „uuden” Väliaikaisen hallituksen

julkilausuman kuuluisaa 3. pykälää)⁸⁹ *jättääkseen sen toteuttamatta*. Narodnikit ja menshevikit puolestaan „luottavat” kapitalisteihin ja opettavat kansallekin tuota tuhoisaa luottavaisuutta. Siinä on koko poliittisen tilanteen olemus.

Trustien valvonta — se, että julkaistaan niiden täydelliset tilikertomukset, kutsutaan viipymättä koolle niiden virkailijoiden edustajakokoukset ja että *itse työläiset* osallistuvat ehdottomasti valvontatyöhön ja jokaisen suuren poliittisen puolueen edustajain sallitaan toteuttaa itse-näistä valvontaa,— se voidaan saattaa voimaan dekreetillä, jonka laatimiseen riittää *yksi päivä*.

Mikä sitten on esteenä, kansalaiset Shingarjovit, Tereshtshenkot, Konovalovit? mikä sitten on esteenä, kansalaiset, miltei sosialistiset ministerit, Tshernov, Tsereteli? mikä sitten on esteenä, kansalaiset työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean narodniki- ja menshevikkijohtajat?

Me emme ole ehdottaneet eikä yleensä kukaan ole voinut ehdottaakaan mitään muuta kuin tuollaisen valvonnan *viipymätöntä* voimaan saattamista trustien, pankkien, kaupan, „loiseläjien” („Izvestijan” toimittajain kynästä on lähtenyt — poikkeustapauksessa — hämmästyttävän hyvä sana...), elintarvikkeiden suhteen. Eikä voida keksiäkään mitään muuta pelastusta kuin „kansan luovat voimannonnistukset”...

Ei vain pidä uskoa kapitalistien sanoihin, ei pidä uskoa menshevikkien ja narodnikkien naiiviin (parhaassa tapauksessa naiiviin) toiveeseen, että tuollaisen valvonnan voivat saattaa voimaan kapitalistit.

Rappiotila uhkaa. Katastrofi lähenee. Kapitalistit ovat vieneet ja vievät kaikkia maita tuhoa kohden. On vain yksi pelastus: vallankumouksellinen kuri, *vallankumouksellisen luokan*, proletaarien ja puoliproletaarien, vallankumoukselliset toimenpiteet, kaiken valtiovallan siirtäminen tämän luokan käsiin, luokan, joka pystyy todella saattamaan voimaan juuri tuollaisen valvonnan ja todella viemään voitokkaasti läpi „taistelun loiseläjiä vastaan”.